

מן הפאר

המאוחדת

United Chassidei Ger

פרשת שלח תשפ"ג

~ שנה א' ג'ריון ל"ד ~

אמרות ופנינים, מוסרי חיים ולקחים, מבאר חפרוה שרים - רבוה"ק מגור, נבג"מ ובלחט"א

אמרות מבאר רבותינו הק'

בשם ה"חידושי הרי"ם" זי"ע פרשה זו גדולה מאד וזמנה עלינו ללמוד הרבה מאד, צא ולמד אנשים גדולים וצדיקים אשר נבחרו מפי הקב"ה ומפי משה רבינו ע"ה ובני ישראל לגמרי, וכל זה בא להם בגלל חסרון בני ישראל שאמרו נשלחה אנשים וגו' ונדרו מכל, אי בשם הבעש"ט זצ"ל שגם אדם השומע תורה מפי הקב"ה בעצמו מ"מ עליו לפחד בכל רגע שלא יאבד ח"ו בשאלו.

למטה ישלח אנשים וגו' (ג) יוסף: (ג) למטה אפרים וגו' (ג) בנימן וגו' למטה זבולן וגו' (ג) ג-ח-ט-י

כותב הרה"ק ה"שפתי צדיק" זי"ע: בכל התורה"ק זבולון סמוך ליששכר, נראה שבא לרמז שבכל מקום סמיכתם יש טובה לזבולון מן שותפותו עם ייששכר, וכאן דגם שליח דיששכר לא הצליח - הפסיק הכתוב בניגה להודיע עכ"פ שלא למד גדיאל המכשול מן יגאל שליח דיששכר רק מעצמו טעה.

ויקרא משה ליהושע בן נון יהושע: (ג) (טו) ברש"י: התפלל עליו י"ה-ה יושעך מעצת מרגלים. ראש הישיבה מגור שליט"א אמר: איתא בגמרא [ערכין לב:'] 'זהיין דקא קדיי קרא עילוייה דיהושע דבלל דוהתא כתיב יהושע והכא כתיב ישוע', ובמהרש"א [חא"ג שם] כתב 'זלכך נפחת לו הוי"ד שהוסיף לו משה בבקשתו רחמים עליו י"ה-ה יושעך מעצת מרגלים בוכותא דארץ ישראל דו"ק', ודברי המהרש"א תמוהים, כי הוי"ד שהוסיף לו משרע"ק קאי, ומה שנפחת לו עתה היא אות ה"א כמבואר בכתוב בש"ס, וכבר הקשה ק"ו החיד"א בפתח עינים שם. ובאוצר בלום להגר"י פיק על הענין יעקב ביאר כוונת המהרש"א, דאע"ג דהוי"ד לא נחסר, עם כל זה נפתח כבודה של יו"ד מחמת חסרון אות ה"א, כי בהיות בשמו אות ה"א או יש בשמו צירוף שם י"ה אשר בו ברכו משה רבינו ע"ה ואמר לו י"ה יושעך מעצת מרגלים, אבל אם תחסר אות ה"א משמו נמצאת אות יו"ד היא אות פשוטה כשאר אותיות ואינה אות של י"ה הקדוש. ועי' בנן יהודע שם ש"כ באורך. ועיין בעב"ד ח"ב ע"ב מב' מש"כ בכוונת הדברים.

בתרגום יונתן: וכדי חמא משה ענוותנותי קרא משה להושע בן נון יהושע.

הרבי האמרי אמת זי"ע אמר ע"פ ה"וא הושע בן נון, ופירש"י ז"ל שם ולמה קוראו כן הושע לומר שלא זחה דעתו עליו וכו' ע"ש. ואמר, זהו ראייה שהוא ראוי למלא מקומו של משה רבינו ע"ה, שהיה עניו מאד מכל האדם, וסיים, שזוהי הפי' בתרגום יונתן וכדי חמא משה ענוותנותיה וכו', היינו שראה משה רבינו ע"ה שהוא ראוי למלא מקומו, התפלל עליו י"ה-ה יושעך וכו'.

התחזקתם ולקחתם מפרי הארץ וגו': (ג) הרבי האמרי אמת זי"ע אמר: אי' בזה"ק כרתו ההוא אשכול אתו לסלקא ליה

לא יכילו, אתו לנטלא ליה לא יכילו וכו' ע"ש. היינו שהפירות בעצמן מיחו ולא הניחו לטלטל אותם ממקומם, ולזה אולי רמז להם משה רבינו ע"ה באמרו והתחזקתם ולקחתם וגו'.

ויכרתו משם זמורה וגו' וישארו במוט בשנים וגו': (ג) כג) ברש"י: יהושע וכלב לא נטלו כלום, לפי שכל עצמם הוציאו דבה נתכוונו. שואל ה"שפת אמת" ליקוטים: הא משרע"ה אמר להם והתחזקתם ולקחתם, ואפשר לפרש רק אם יהיה להם התחזקות יקחו, והם לא היה להם התחזקות כדכ' ונהי בעינינו כחגבים כו' לכן לא היה להם ליקח.

ויראום את פרי הארץ: (ג) כז) אמר הרבי **הפני מנחם** זי"ע: ואין מוזכר כלל שמשה רבינו ע"ה אכל מהפירות, והלא משה רבינו צוה אותם להביא מהפירות, ומדוע לא אכל מזה כלל, והרי אצל משה רבינו איתא [סוטה יד.] וכי לאכול מפריה הוא צריך, כ"ק אאו"ל הקשה מה ההוא אמינא הרי היו יכולים להביא לו פירות מארץ ישראל אם לאכול מפריה הוא צריך, והנה כאן אכן הביאו ולמה לא אכל, ויתכן לפי שהיה של אמריים, ומשה רבינו היה רוצה לאכול מהפירות רק כשיש בהם קדושת הארץ וחזיב מצות תרומות ומעשרות.

וכן היינו בעיניהם: (ג) לד) ברש"י: שמענו אומרים זה לזה נמלים יש בכרם כנאשים.

כותב ה"שפת אמת" בליקוטים: ובמד' איתא מי אמר להם שלא היו בעיניהם כמלאכים. מיהו לשון הכתוב וכן היינו משמע שאמת כך היה, רק נראה הפי': שלפי שהיינו בעינינו כחגבים לכן כן היינו בעיניהם, וה"ש המדרש שאם היו מאמינים בה' היו באמת בעיניהם כמלאכים רק ע"י חסרון אמונה נשפלו גם בעיניהם.

אם חפץ בנו ה' והביא אותנו אל הארץ הזאת וגו': (ד) ח) אמר הרבי אדמו"ר שליט"א: מן הנראה כי בארץ ישראל אפשר להגיע ולהשיג שיהיה חפץ בנו ה', דאי' במד' [נתחומא נשא טז] נתאה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים, השית' חפץ להיות בתחתונים, וזה אם חפץ בנו ה', להיות דירתו בנו בתוכנו, והביא אותנו אל הארץ הזאת, שבארץ ישראל מתקיים זאת.

ויאמר ה' סלחתי כדברך: (ד) ט) כותב הרבי ה"לב שמחה" זי"ע: בשפת אמת ליקוטים כתב הפי' כי אם שהבורא ית' הוא רחום וחונן אעפ"כ באמירת ה"ג מדות לפניו ית' מתעוררין ביותר כח המדות וכו' ש' כדבריך כאשר חכמים הגידו כי אינם חוזרות ריקם וכו' ע"ש, השית' יעזור דאיתפשותוא דמשה בכל דרא ודרא ובכל ס' רבוא נשמתי' דישאל אל וגם היום יכול להיות סלחתי כדבריך, י"ג מדות שאינן חוזרות ריקם.

ובניכם אתם יהיו רועים במדבר: (ד) יא) כותב הרה"ק ה"שפתי צדיק" זי"ע: קשה להבין הלשון רועים, גם כן יוענק ורועיך, אולי הכוונה מלשון רעא מהימנא שצדיק הדור שנכנסו לארץ, שהודאה זו היא תיקון לדיבת

נקרא רועה כדכתיב שביקש משרע"ה רחמים על אחר פטירתו ולא תהיה עדת וגו' כצאן אשר אין להם רועה, הובטחו כאן שיהיו בניהם כולם קדושי' עילוי' ראויים להיות מנהיגים לדור ישראל. זה לשון ירושלמי פ"ה דסוטה קטן שבנישראל אמר שיהיה כמשה הה"ד ויוכור ימי עולם משה עמו וגו' רועה צאן אין כתיב כאן אלא רועה צאנו מלמד שעשה כולם רועים עכ"ל. מהלשון משמע שמשרע"ה בגודל ענוותנותו ואהבת ישראל האיר לכל אחד שניצוץ קדושתו ויכול להאיר לחברו ובניצוץ זה שמיוחד לו הוא רועה שיוכל להטיב לאחרים בזה הטוב שנמצא בו.

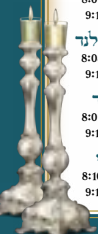
במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה וגו': (ד) ז) שואל הרבי ה"בית ישראל" זי"ע [וכן איתא במפרשים]: לכאורה הרי כבר כאן אהונו לאחר שמשרע"ה התפלל עבור בני' וביקש עבורם שימחל חטאם, והקב"ה א"ל סלחתי כדבריך, וא"כ מדוע אחרי כל זאת שהקב"ה עוד יעניש אותם, ועוד לא סתם כמה עונש, אלא עונש שהוא לכאורה על פי דעת רובנו מחטאם, שהרי הענישם יום לשנה יום לשנה?

ותרץ בשם בעל העקידה: שבשעה שהמרגלים הלכו לתור את הארץ, עמדו בני' במשך כל המ' יום והתפללו עבורם שיצליחו. הם ידעו שהמרגלים עומדים בסכנה קשה סכנת ריגול, ולכן ביקשו הרבה עבורם שיצליחו בשליחותם ולא יאונה להם כל רע. אין יודיעש תפילות א-ל-ל כבר ולא ימאס [איוב לו ה], ובגמרא [ברכות ח.] דרשין מהכא שאין הקב"ה מואס בתפילתן של רבים. כשהמרגלים חזרו והוציאו דבה על הארץ כ' וימותו האנשים מוציא דבת הארץ וגו', ובעצם כל בני' היו צריכים להיענש יחד אותם, אובער' יודיעש תפילות וערען דאך נישט פארפאלען, ממילא פעל כל ימא להיותו במשך כל הארבעים יום שהם יארו לחיות עוד ארבעים שנה, היינו שזכות התפילה הועילה לה כעת, וזהו יום לשנה יום לשנה - שעבור כל יום שהם התפללו ובקשו, זה פעל עבורם שהגידה תעבתך קצת וישארו לחיות עוד שנה. ולפי זה היום לשנה יום לשנה' זהו טובה עבורם ולא עונש.

ראשית עריסותיכם חלה תרימו וגו': (ט) כ) אמר הרבי ה"בית ישראל" זי"ע: ראשית עריסותיכם - הכוונה היא על ראשית היום, שתיכף בתחילת היום שיהיה תרימו ותומה לה'. עוד יתח' איתא ברמ"א בתחילת ש"ע או"ח: ובשכבו ידע לפני מי שהוא שוכב, שהכל תלוי איך שהוא הולך לישון, אם הולכים לישון כפי שצריך או קמים גם כמו שצריך.

הרבי ה"פני מנחם" זי"ע אמר: יתכן שהטעם שנכתבה אחר פרשת המרגלים פרשת חלה מצוות הללויות בארץ [וכן נסכים להד מ"ד דלא קרבו נסכי ציבור במדבר], משום שאחרי שקלקלו והוציאו דבת הארץ היו צריכים לתקן, וחלה היא בחלם, בדברים שמברכים עליהם ברכת המזון, ויהושע תיקן ברכת הארץ בשעה שנכנסו לארץ, שהודאה זו היא תיקון לדיבת

ירושלים
הר"ה ז' 7:08
מוצ"ש 8:26
ברוקלין
הר"ה ז' 8:07
מוצ"ש 9:16
סטטן איילנד
הר"ה ז' 8:08
מוצ"ש 9:17
לינקווד
הר"ה ז' 8:07
מוצ"ש 9:15
מאנסי
הר"ה ז' 8:10
מוצ"ש 9:19

הארץ, ונשאר חוב על כל יהודי בכל מקום שהוא אפילו בחוץ לארץ שצריך לברך על הארץ הטובה, על שהתחלת לאבותינו ארץ וכו' טובה וכו', אף שלמד מ"ד סיפר אין לו תקנה מ"מ אפשר לדחוק ולמצוא עצה ע"י שהיהו והלאה יכול להטיב ודרכי שלא ידבר לשון הרע.

וזכרתם את כל מצות ה': (טו) לט)

אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: יש ענין לידע כל המצות, כי יש מצות שאי אפשר לכל אדם לקיימן, וגם כי התורה הרי ניתנה בחו"ל במדבר ויש מצוות התלויות בארץ שאי אפשר לקיימן בחו"ל, והיאן יקיימו כל המצות האלו, רק ע"י שידעו את כל המצות יהיה נחשב אילו קיימום, וזה וזכרתם את כל מצות ה' ועשיתם אותם.

הפטורה: וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים: (יהושע ב א)

כותב הרבי ה"לב שמחה" זי"ע: במדרש וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים, מי היו, שנו בבותינו אלו פניחס וכלב וכו' א"ל פניחס אני כהן ואיני צריך להטמין וכו' ותצפנא אין כ' כאן אלא ותצפנו הרי שלא הטמינה לפניחס אלא לכלב וכו' ע"ש, ואפשר כיון דשבעים פנים לתורה י"ל ותצפנא על פניחס כי את כלב לא היתה צריכה להטמין שהיה לו הבטחה להיכנס ולירש את הארץ כדכתי' ולו אתן את הארץ וגו', לכך לא היה לו ממה להתיריא.

כי עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם אתם עם בית אבי חסד: ויאמרו לה האנשים נפשינו תחתכם לאות וגו' והיה בתת ה' לנו את הארץ ועשינו עמך חסד ואמת: (יהושע ב יב-ד)

שאל ראש הישיבה מגור שליט"א: מהו שניו הלשון שרחב אמרה 'כי עשיתי עמכם חסד' - ואילו מה שבני ישראל יצילו אותה נקרא 'חסד ואמת'. [וכבר עמד הרד"ק בזה].

ו"ל בהקדם דברי רש"י [בראשית מז כט] חסד שעושים עם המתים הוא חסד של אמת שאינו מצפה לתשלום גמול. ולכאורה הרי כאן מה שעשו עמה הרי עשו חסד עם החיים ולמה נקרא 'חסד ואמת' [ועמדו בזה המפרשים].

אלא, בעצם הצלת חייו של אדם נחשב שעשו עמו חסד של אמת, שמה שייך לשלם גמול, וכל ממון אינו מגיע לערך הטובה של החיים, ואטו יהא מצפה שגם הוא יהא בסכנת חיים ותבירו יצילו, אתמהא. ע"כ נחשב כאינו מצפה שכר.

ה"ה כאן כשהצילו את רחב היה זאת חסד של אמת שאינו מצפה לתשלום גמול, אבל מה שהיא הטמינה אותם, נחשב חסד פשוט ולא חסד ואמת, כי הם היו שלוחי מצוה ופשוט שלא היו גיווקין, רק גלגל הקב"ה ההגלה בדרך זו, והרבה שלוחים ודרכים למקום, ע"כ נחשב חסד גרידא. שמ"מ צדיקין לא היה טובה ותו לא.

אכתבים למערכת

למערכת גור המאוחזת שלום וברכה

אני משתייך לקהילה הקדושה והחשובה של רבינו ראש הישיבה מגור שליט"א ובה"ק מצאתי את שאהבה נפשי ובכל יום אני מודה לקב"ה שזכנו להגיע לכאן, למקום שבו מורגשים האחדות והחמימות לכל דבר שבקדושה, והכל בדרך התורה והיראה המסורה לנו מדור דור. אשרינו ואשרי חלקינו ומה נעים גורלינו.

איני פוליטיקאי ואיני מתיימר להיות מהאנשים המשכילים איך להתמודד מול המחלה ששורה במחנינו, המחלוקת הארוכה והמצערת מאד, המפלגת מאשפות וקורעת הורים מילדים, ילדים מהורים, אחים ואחיות מאחים ואחיות, וחברים מחברים וכו' וכו' רחמנא לצלן, והלוואי שזה כבר יגמר ונזכה לשלום ושלווה באחדות שלימה. אבל על של עתה באתי על גליונכם שהינכם מוציאים כל שבוע שנראה שאתם דואגים ופועלים למען השלום, ובכן המאמרים התורניים שלכם המלוקטים מכל רבונה"ק, וכן המעשיות שפתיים ישק, ממש עונג שבת והדברים כמים קרים על נפש עייפה וחזקו ואמצו ידכם.

אבל מה שצורם לי ומפריע לי (ומידיעה - לחברי) מאד מאד זה המדור של המכתבים שהופך לדעתנו את הגליון החשוב שלכם למעין פסקעוויל, ומזה זמן ביקשתי למחות על כך. במדור מופיעים כל מיני רעיונות שלפעמים זה ממש חוצא ואיטלולא ואין שכלינו הקטן מצליח לרדת לדעתכם, כאשר ממכתבים אלו עולה שישנן משפחות שבהן מצליחים לשמור על השלום בין חלקי המשפחה ויושבים שם אחים וגיסים הורים וילדים משתי המחנות, ואני תוהה האם הגענו לחזון אחרית הימים של גור זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבע, והרי בתוך עמי אנוכי יושבת וכל שאני רואה הם חתונות שבהן ההורים או האחים נעדרים ושמחות שמתקיימות ללא נוכחות של בני משפחה קרובים שלא לדבר על התנכלויות וריקות וכו'.

לפי השערותינו רובם של המכתבים הם מכתבים מבימים ולא אמיתיים ומעוררים דברים שנים שרק מפריעים ולא עושים שום דבר חוץ מלהרגיז ולהפריע ואשמה מאד אם תוכלו להסביר לנו את מטרתכם בזה.

וברצוני להציע שבמקום מדור זה תפתחו מדור ליקוט בענין שלום ואחדות מכל מיני מחלוקות שהיו בהיסטוריה ואין שהם נגמרו ואיזה אסונות שהם גרמו וכדומה, שאולי זה יועיל ויעורר את הציבור מתרדמתם. אך להביא מכתבים וסיפורים שמשקפים מציאות שונה - בכך לדעתו אין כל תועלת.

ידי המעריך את עבודתכם וחושב להצלתכם י.ב. לונדון

תגובת רבני המערכת: לידידוני החשוב י.ב.

קודם כל אנו מאד מעריכים את מכתבך המוציא לאור הרגשות פנימיים ונותן לנו אפשרות להסביר את מטרותינו. ובכן בהקשר למה שכתבת שרוב המכתבים מבימים, הדבר אינו נכון, כל המכתבים שפורסמו הם אמיתיים וההיענות של המכתבים היא גדולה ורובם אין אנו מצליחים להכניס מהוסר מקום, ובהזדמנות שיתאפשר לנו נוציא את מה שעדיין לא התפרסם.

עם זאת מובן שאנו בוררים איזה סוג מכתבים להכניס, ובהחלט שעד כה הקפדנו שלא להכניס מכתבים שילמדו על התמונה הכואבת שהצגת במכתבך (ואשר לצערנו נכונה מאד, והיא מורגשת בעיקר במקומך, בלונדון, וכן באר"י), אך עדיין, כל מה שחותר עם מטרה של הבנה הדדית של הצד השני ולא משנה מאיזה צד, זהו מכתב שאנו נכנים בראשונה. והסיבה לכך: גם אם אנו לא מגיעים עדיין למטרה שתבוא השלום, אך כמו במעשה הידוע עם רבי עקיבא מהטיפות מים שנטפו על הסלע וחוררו בו חור, כך לעניינינו - אנו בטוחים שכל כמה שיותר יחלחל בתת מודע של הקוראים שאנו רוצים שלום וכל צד רוצה בהצלחה של הצד השני בסוף נשיג את המטרה. מסיבה זו כמה שיותר שידברו על כך ויכתבו על כך נגיע בע"ה לסוף של המחלוקת הזו בסייעתא דשמיא. ונסיים בברכה שים שלום וברכה ושנזכה לראות ברכה במעשה ידינו ובע"ה תזכה גם אתה והגלויות אליך לראות בכך בקרוב

ברכת שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך

מעשה מרובה"ק

מצות חכמים

לנער על פי רכבו

הרה"ח ר' לייבל ציוויאק ז"ל, מחשובי חסידיו גור בארה"ב, היה יד ימינו של הגאון רבי אהרן קוטלר זצ"ל בכיסוס הישיבה הגדולה בליקוד. פעם נסע עמו בעניני הישיבה, וכשהזר לישיבה הודיע שבמקום הוא למסור שיחה בענין "אמונת החכמים".

פתח ואמר: הרב ציוויאק סיפר לי: שזקנו, רבי יצחק מאיר ז"ל, שו"ב במוסקובה, נמנה על חשוכי חסידיו ה"שפת אמת" ז"ע. לאחר פטירתו נסע לבנו, הרבי ה"אמרי אמת" ז"ע. לימים עורר הרבי ה"אמרי אמת" הקמת עיתון חרדי, "דאס אידישע טאגבלאט", וכדי לבססו הורה שכל החסידים ירכשוהו. כשמונה הוראת הרבי - ריץ לקיים מצות חכמים, קנה את העיתון, וקרעו לגורים...

תמהו למעשהו, והסבירו: "הרבי הורה לקנות, אבל הרבי לא הורה היתר לבזבז את הונון היקר ולקרוא!..."
ובכל יום חוגר היה את אבנטו וקונה את העיתון לקיים מצות חכמים, וקרעו כי חבל על הזמן...
הגאון רבי אהרן קוטלר התפעל כל כך מהסיפור, עד שבנה עליו שיחה שלימה.!

לעשות רצון צדיק

סיפר הרה"ק ה"שפתי צדיק" מפילץ ז"ע:

דירת זקנו ה"חידושי הר"ם" ז"ע היתה צרה ורחוקה, ולא היה בה מקום לכל התלמידים שחזרו תורתו. הציעו לסתור את הקיר ולהרחיב את הדירה, אך כששמע שההריסה והבניה ימשכו ימים אחרים צר היה לו על ביטול התורה. "אילו ניתן היה לעשות זאת ביום אחד", אמר למקורבו רבי יעקב פרומאן ז"ל, "היה זה מהנה אותי מאד".

שמע רבי יעקב ופנה לקבלן עשיר, חשך כנים. אמר: "הנה לפניך הזדמנות הייך, אם תוכל לבצע את ההריסה והבניה ביום אחד, ותושע השנה בכך זכר!".

הבין הקבלן שזו הבטחת הרבי, ונחלץ לפעולה. ביטל כל תוכניותיו וניס את כל פועליו, הבין מראש את כל חומרי הבניה, ובקדמנות ניצח על המלאכה, הדירה התרחבה תוך יום אחד. שמו הרבי, והודה רבי יעקב ולקבלן.

אמר רבי יעקב: "על הרבי לדעת שהמלאכה עלתה ביוקר! הקבלן ערירי, והובטח לו בן זכר..."

השתנו פני הרבי, ורבי יעקב פחד מהקפדתו ופסע לאחוריו, יצא מהחרד.

פנה הרבי לנכדו השפ"צ אמר: "מה תאמרו לתעלול של יעקב, מה שאני מבטיח, מבטיח הוא על חשבונך..." והוסיף: "אבל ה' יתברך ודאי יעזור".

ובאותה שנה, היה הרבי סנדקו של התינוק...

מבאר החסידות

ולא לידי מתנת בשור וזמם

בניצומה של המלחמה העולמית השנייה - הנוראה, עלה לארץ הקודש הרה"ק רבי אברהם מסטיקוב ז"ע שהיה מתלמידי ישיבת חכמי בולבין וניצל, פליט חסר כל היה, ועלה לבקר את אחד מזקני חסידיו סטריקוב שהתגורר בירושלים. אחד ממכירי ליוהו בביקורו, אותו חסיד התרגש לביקורו של בן רבו, ממשיך השושלת, וכיבדו והכריזו רב. בסיום הביקור אף הגיש לו שטר כסף נכבד. וברבי, כאמור, חסר כל היה, התעלם הרבי מהמתת, ועזב את הבית בברכת שלום.

כשיצאו, הביע מלוחו באוזניו את פליאתו: הלא אין בידו מורטה לפורטה, איך יותר על המתת?!

ענהו: "הסכת לדברי, ותבין טעמי. זכורני, בהיותי ילד קט, כיצד היה אבי זצ"ל קורא לכל הילדים בערב יום הכיפורים, לבוש בקיטל הצחור ועוטה טלית, ברכנו בדמעות שלישי. ותמיד, בסוף הברכה, אומר היה: "אני מבקש מכם ומבן אחתם - שלעולם לא תצטרכו למתנת בשור וזמם..."

שמירת שבת

יהודי בא בעקבה אל הרה"ק ה"עקידת יצחק" מאלכסנדר ז"ע ה"ד: ארבעה ילדים לו. שנים נדרסו על ידי הרכבת, רח"ל, ועתה מאושפזים השנים הנותרים בבית חולים, וסכנה נשקפת לחייהם! מה יעשה?! אולי יחליף דירה?... "ודאי יש צורך להחליף את הדירה!" ענה הרבי. עמד האב האומלל תוהה. נדמה היה לו ששמע צליל זלזול ולעג בדברי הרבי. ואולי אך נדמה היה לו? המשיך הרבי ושאל: "במה פרנסתך?" ענה שהוא ספר. שאל הרבי: "ומה בענין השבת?" ענה: יש לי לקוחות נכרים, וחילוניים, והם מתגלחים יום יום... איני יכול לשבות בשבת..." גער בו הרבי: "וכי סבור עדיין הינך שהדירה אשמה? ...! אם מבטיח שתשמור שבת, הריני מבטיח לך שילדיך יבראו ופרנסתך לא תקופח! ...!"

אל הבאר

לכבוד עורכי העלון החשוב "מן הבאר" ר' ניו יורק - אהר"ב

רק לאחרונה זכינו לראות את העלון היקר והחשוב אשר מטרתו להדבות את השלום והז"ע ז"ת כמאמרו ז"ל ת"ח מרביש שלום. וכן יש לציון על ההתחזקות הגדולה בלימוד התורה ר' ע"י ה"מוזמנים" והן ע"י "עמוד הקהילה" שגם בארה"ק הצטרפו "לכל אשר יארוך" אשר בארה"ב. וה' יעזר שנתנה לברכה ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום... כידוע המעשה שאחד ממקורביו הרבי ה"אמרי אמת" ז"ע בא לפניו והתאונן שהיה לו סכסוך כספי עם חבירו, והלך ולמד את כל

הדינים הנוגעים בדבר ואין בליבו על של ספק שהאמת אתו. ועמדו לדון תורה, והדינים הצדיקו את חבירו... נענה הרבי ואמר: "עלי להכיר לך טובה, שעל ידך התיישב לי מאמר במדרש..." פתח הרבי לפניו את המדרש בפרשת שופטים: "על ידי המשפטים שנתת לי הם עושים מריבה זה עם זה, ובאין לידי משפט, והם עושים שלום". ותמה הרבי: "וכי על ידי התורה הם עושים מריבה? אבל כעת הכל מובן. כל אחד מהם לומד את הדינים ובוטח שהצדק איתו, כי אינו רואה חובה לעצמו, ומחזיק במחלוקת. עד שהם באים לדון תורה, מקבלים את צד ההכרעה, ועושים שלום..."

כנגד המברכים - ברכות מז"ט לבעלי השמחות בקהילתנו

ברכת מוזה טוב

לידידנו הרה"ח ר' יעקב קרימאן לאו"ט
לרגל הולדת הנכדה שיחי בשנת"מ
מאחלים יחדך - שטיבל רוזוועלט

ברכת מוזה טוב

לידידנו הרה"ח ר' ישראל פינטער לאו"ט
ולידידנו הרה"ח ר' ברוך ערליך לאו"ט
לרגל נישואי ילדיהם שיחי בשנת"מ
מאחלים יחדך - שטיבל 55 - שטיבל 43

ברכת מוזה טוב

לידידנו הרה"ח ר' אברהם מרדכי ברקוביץ לאו"ט
לרגל ארוסיו בנו שיחי בשנת"מ
מאחלים יחדך - שטיבל 55 - שטיבל שפת אמת

ברכת מוזה טוב

לידידנו הרה"ח ר' ישראל הורביץ לאו"ט
לרגל נישואי בנו שיחי בשנת"מ
מאחלים יחדך - שטיבל 49/13